

Свято-Покровський собор
у місті Сміла

Настоятель Свято-
Покровського собору
протоіерей Петро Дмитрук

Будівництво православного Свято-Покровського собору в місті Сміла – у XIX столітті в невеликому провінційному містечку, в якому мешкало близько 5 тисяч православних християн – було розпочато 1859 року коштом видатних російських меценатів графів Бобринських за планом Петербурзької Благовіщенської лейб-гвардії Кірасирського полку церкви, але більшого розміру.

2004 року прямий нащадок славетного роду Бобринських – доктор православного богослов'я, завідувач кафедри Свято-Сергієвського богословського інституту в Парижі протопресвітер Борис Бобринський – разом з дружиною вперше відвідав Смілу та її головну архітектурну перлину – Свято-Покровський собор.

Христос Воскрес!
Протоіерей Петро Дмитрук
вітає свою паству з Великоднем

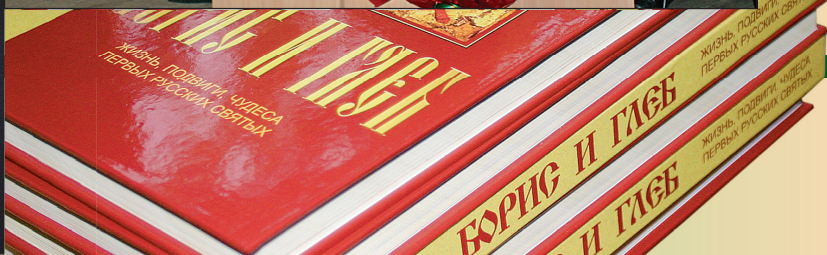
Борис Миколайович Кузик з Владикою Софронієм і протоієреєм
Петром Дмитруком під час відвідування Свято-Троїцького
Мотронинського монастиря

Протоіерей
Петро Дмитрук
на презентації
книжок, виданих за
сприяння Бориса
Миколайовича
Кузика

НА СВЯТО ПОКРОВИ

сотні віруючих міста Сміла стали свідками справжнього дива

Святоква служба в Покровському соборі добігала кінця, коли спочатку одна з жінок, а потім все більше і більше присутніх у храмі помітили, як навколо обличчя Божої Матері, зображеної на центральній фресці безпосередньо над вівтарем, раптом з'явилося променисте сяйво. Воно то посилювалося, то загасало, створюючи невимовно красиве видовище, свідками якого поступово стали сотні віруючих.

Яким чином на обличчі Діви Марії, схованому під багаторічним шаром пилу і кіптяви від свічок, з'явилося це сяйво, залишається нез'ясованим. Нічого подібного в цьому стародавньому храмі, побудованому коштом видатних меценатів царської доби графів Бобринських, ще не спостерігалось. Сама фреска, втім як і весь інший розпис храму, була зроблена в 1950-х роках, і відтоді

настінні зображення жодного разу не реставрувалися. Лише цього року зусиллями місцевої православної громади був розчищений і трохи оновлений розпис усередині вівтаря. До зображення ж Покрови, на якому з'явилося дивовижне сяйво, реставратори навіть не торкалися.

Виключено й те, що це диво могло стати наслідком якогось оптичного ефекту: фреска знаходиться на внутрішньому склепінні собору, у місці, недосяжному не лише для променів сонця, а й навіть для їх відблисків. До того ж погода в цей день була переважно похмурою, а сяйво посилювалося навіть тоді, коли лампи панікадила – великої люстри в центрі собору – були вимкнуті.

– Звичайно, прискіпливі вчені, мабуть, зможуть дати цьому явищу своє суто наукове пояснення, – вважає настоятель Покровського собору в Смілі, один з найстаріших і досвідчених кліриків Черкаської єпархії, кандидат богословських наук протоієрей Петро Дмитрук. – Але для людей віруючих беззаперечно інше: коли ця подія відбувається саме у великий святковий день, саме на тому зображенні, яке для нас є святим і саме під час спільної молитви, ми не можемо не вбачати в цьому чудесної дії Божої благодаті, свідчення присутності серед нас Покрови Божої Матері – присутності не примарної, а цілком реальної. Тому ми сприймаємо цю подію з глибокою вдячністю і смиренням, як ознаку того, що наші люди, наше місто не позбавлені милості і благодаті Божої, небесного заступництва Богородиці.

З повідомлення газети
"Нова Доба" від 20.10.2005

*Тінями в Тясмин течуть
цинкові верби ранками,
жовті персні печуть
неба холодні рани.*

*Димно... нічого не чуть
в волоці білих туманів,
поки сонце затчуть
крони останніх храмів.*

Микола Воробйов,
м. Сміла

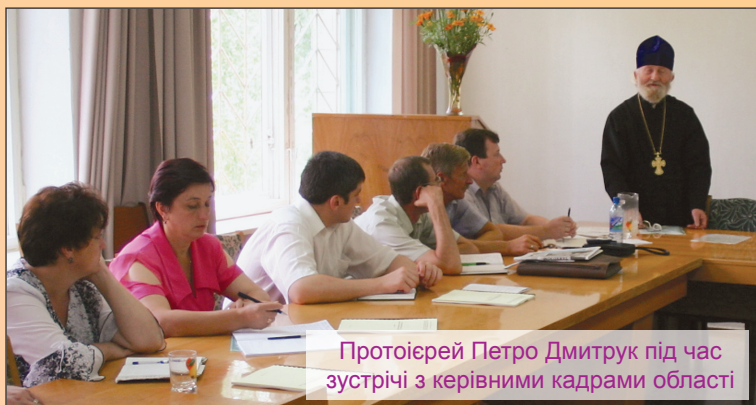
Вид на Покровський собор
з боку нижнього міського
парку міста Сміла

Хресний хід на свято Покрови
Пресвятої Богородиці

Святкове богослужіння в соборі

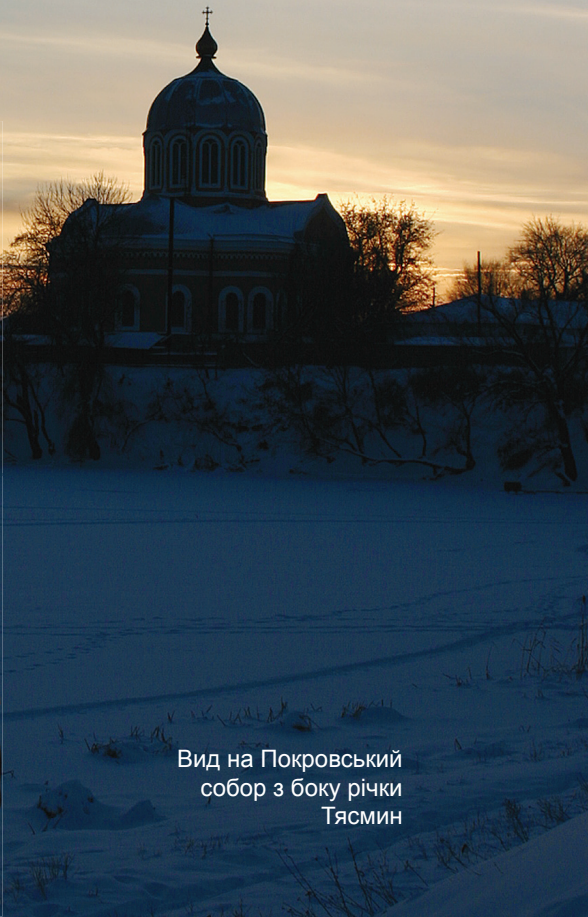
Протоіерей Петро Дмитрук під час зустрічі з керівними кадрами області

Духовна
бесіда з юними
вихованцями
дитячого
православного
табору

Слово пастыря...

Вид на Покровський
собор з боку річки
Тясмин